

fehérvárra költözött. Nyilvános szereplése összefügg Blaha Lujzáéval. Ők ketten vállalkoztak arra, hogy a hanyatló népies kultuszt ismét fölvirágoztassák. Több kedvelt népszínműhöz (Nótás Kata, Az öreg béres [Győry Vilmos], Vadgalamb [Gerő Károly] stb.) írt könnyed, megkapóan mélyérzésű dalokat, amelyek a Népszínház színpadjáról szerte szálltak az egész országba. Színművei: »Veressapkások«, »Alkotmány és szerelem« vidéken kerültek színre. »Egy kis cselk«, vj. 1 felv. Budán adták 1863. márc. 13-án. Síremlékét 1910. okt. 31-én avatták fel.

Németh János, tenorista, sz. 1849. júl. 18-án, Bogyoszlón, Sopron m., nagyon szegény szülöktől, megh. 1929. máj. 9-én, Aradon. Alsóbb iskoláit Győrben végezte. 1869. okt. 10-én lépett a színpályára, Kocsisovszky Jusztinnál. Sok küzdelmen ment keresztül, míg önálló szereplővé fejlődhetett. Ez 1871-ben be is következett. Ez időben a Budai Színkör tagja volt. 1880. máj. 8-án mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban, a »Mignon« opera Laertes szerepében. 1882-ig az intézetnél működött. Innen Kolozsvárra hívták, azután Aradon, Debrecenben, Kásán és más nagyobb városban működött. Krecsányi Ignácnak 10 évig volt tagja (Temesvár—Buda—Pozsony). 1906. március 30-án Aradon búcsút vett a színpadtól a »Boszorkányvár« c. operettben.

Németh János, (tabajdi), színész, sz. 1852-ben, Tabajdon (Fejér m.), megh. 1929. jún. 17-én, Budapesten. Színészpályáját Nyiry György színigazgatónál kezdte, 1872-ben. A vidék összes nagyobb városaiban működött, először mint tenorista, később mint jellemszínész. Mielőtt nyugdíjba vonult, Aradon, Zilahy Gyula társulatánál aratta a legnagyobb sikereit »Ocskay brigadéros« Szörényi, »Bánk bán« Petur, »Lear király« címszerepében, »Szigetvári vértanúk« (Zrinyi), »Cigány« (Zsiga) szerepeiben, stb. Midőn Aradon elbúcsúzott, a város közönsége melegen ünnepelte, akit rajongásig szerettek. Ajándékokkal és sok babérkoszorúval halmozták el a művészt. Rövid ideig tudott csak meglenni színpad nélkül, írni kezdett színdarabokat, megírta a veneriás betegség-

ről szóló drámáját, bejárta az egész országot, propagandikus célból és a világháború alatt a harctereken a pihenő és beteg katonáknak hirdette az alkohol és veneriás betegségek romboló hatását, a hadvezetőség és a kultuskormány legnagyobb meglegedésére. 1929. évben agyvérzést kapott, előrehaladott kora miatt nem tudta többé áldásos munkáját folytatni. Rövid szenvedés után 77 éves korában meghalt. A főváros által adományozott díszsírhelyen alussza örök álmát, a rákosi temetőben. — Gyermekai: N. Erzsi (Kiss Lajosné), színésznő (L. o.), N. Anna (Oláh Zoltánné), színésznő (L. o.)

Németh János, színész, sz. 1865-ben, Izsákon (Pest m.). Színpadra lépett 1884. ápr. havában, Pesti Íhász Lajos színigazgatónál. Nyugdíjba vonult 1912. dec. 23-án.

Németh Jánosné (Komáromi Mariska), színésznő, sz. 1865-ben, Kisbéren, Komárom m., megh. 1918. nov. 6-án, Kolozsvárt. Színpadra lépett 1884. ápr. havában, Pesti Íhász Lajos színigazgatónál.

Németh József (Sz.), színész, sz. 1854-ben, Szegeden, előkelő nemes családból (unokaöccse volt Jámbor Pálnak), megh. 1894. okt. 25-én, Szombathelyen, Veszprémi Jenő társulatánál. 1871-ben lépett színpadra, Várady Ferencnél. 1882. szept. 29-én Debrecenben házasságra lépett Demjén Marival.

Németh József, kómikus-színész, sz. 1854. márc. 6-án, Szegeden, megh. 1916. jún. 2-án, Budapesten. Atyja ezredszabó volt. Előbb Szegeden puskaműves-inas volt a híres Gloszauer-műhelyben, ahol egy ízben kijelentette gazdájának, hogy nem reparál többé fegyvert s beállt kóristának 30 frt gázi mellett Aradi Gerő szegedi társulatánál, ahol kisebb-nagyobb szerepeket is játszott. Ezután Krecsányi Ignác debreceni társulatához kapott szerződést. Amikor később Krecsányival Budára került, kitűnő alakításával, eredeti humorával magára vona Evva Lajos népszínházi igazgató figyelmét és ennek hatása alatt fellépett a Népszínházban, 1880. júl. 12-én, a »Boccaccio«-ban, mint Pierot.